

A Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Szegeden, 2021. február 11. napján tartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A pénzmosás büntette és más bűncselekmény miatt ellen indított büntetőügyben a *Szegedi Törvényszék* 2020. február 5. napján kihirdetett *6.B.1634/2019/65.* számú ítéletét

megváltoztatja:

XIII. rendű vádlott cselekményeit
2 rendbeli bűnsegédként - egy esetben folytatólagosan - elkövetett csalás büntettének [Btk. 373. § (1) bekezdés 1. fordulat, (2) bekezdés b) pont, bc) alpont, egy esetben (3) bekezdés b) pont, egy esetben (4) bekezdés b) pont] és
pénzmosás büntettének [Btk. 399. § (4) bekezdés a) pont 1. fordulat, (5) bekezdés] *minősíti.*

XIII. rendű vádlott büntetését *halmazati büntetésként kiszabottnak tekinti.*

A próbaidőt *2 (kettő) évre enyhíti.*

A vagyonekbevételek összegét *142.000.- (egyszáznegyvenkettőezer) forintra felemeli.*

Egyebekben az elsőfokú ítéletet *helybenhagyja.*

A másodfokú eljárás során felmerült *6.000.- (hatezer) forint* büntügyi költséget az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

- [1] Az elsőfokú bíróság az előkészítő ülésen meghozott ítéletével XIII. r. vádlottat bűnösnek mondta ki folytatólagosan elkövetett pénzmosás büntettében [Btk. 399. § (2) bekezdés a) pont, (4) bekezdés a) pont], és ezért 1 év 6 hónap szabadságvesztésre ítélte, amelynek végrehajtását 3 évi próbaidőre felfüggesztette. A szabadságvesztést - végrehajtása elrendelése esetén - börtönben rendelte végrehajtani azzal, hogy a XIII. r. vádlott legkorábban a szabadságvesztés büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A XIII. r. vádlottal szemben 120.880.-Ft erejéig vagyonekbevételeket rendelt el. Kötelezte továbbá a XIII. r. vádlottat az elsőfokú eljárás során felmerült büntügyi költség megfizetésére.
- [2] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen fellebbezést jelentett be az ügyészség XIII. r. vádlott vonatkozásában anyagi jogszabálysértés okából eltérő minősítés, míg eljárási jogszabálysértés miatt a Be. 565. § (2) bekezdésében írtak megsértése miatt a vagyonekbevételek összegének az ügyészi indítvány szerinti összegben, azaz 90.880.-Ft-ban történő megállapítása végett.
- [3] Az ügyészi fellebbezés indokolása szerint az elsőfokú bíróság az előkészítő ülésen a XIII. r. vádlott

bűnösséget beismerő nyilatkozatát elfogadta, majd a vádirati tényállással egyező történeti tényállást állapított meg. Ugyanakkor téves jogi következtetése miatt a XIII. r. vádlott cselekményét eltérően minősítette úgynevezett statikus pénzmosás büntettének, mivel álláspontja szerint a XIII. r. vádlott a más által elkövetett büntetendő cselekményből származó dolgot magának, illetve harmadik személynek megszerezte, vagyis cselekménye a bűnös úton megszerzett vagyon realizálására irányult. Ezzel szemben az ügyészség álláspontja szerint a XIII. r. vádlott cselekvősege túlmutat az úgynevezett statikus pénzmosás keretein, mivel az alapbűncselekmény elkövetéséből származó vagyont továbbra is mozgásban tartó aktív magatartással hozzájárult az alapbűncselekményből származó dolog és az alapbűncselekmény közötti kapcsolat eltüntetéséhez, és illegális eredetének a külvilág számára való felismerhetetlenné tételéhez, illetve a büntetendő cselekményből származó pénzösszegek tényleges feltalálási helyének elleplezéséhez. Erre figyelemmel a XIII. r. vádlott elkövetési magatartása az úgynevezett dinamikus pénzmosásként minősül.

- [4] A vagyoneklobzás összegének leszállítását célzó fellebbezés indokolása szerint 90.880.-Ft-ban határozható meg teljes bizonyossággal a XIII. r. vádlott vagyongyarapodása. Emellett az elsőfokú bíróság eljárási szabályt is sértett, amikor a Be. 565. § (2) bekezdésében foglaltak ellenére nagyobb összegre, 120.880.-Ft-ra rendelt el vagyoneklobzást, mivel, ha a bíróság a bűnösséget beismerő nyilatkozatot az előkészítő ülésen fogadja el, nem szabhat ki hátrányosabb büntetést, illetve nem alkalmazhat hátrányosabb intézkedést, mint amelyet a vádirat, illetve a Be. 502. § (1) bekezdése alapján előterjesztett indítvány tartalmaz. Erre figyelemmel indítványozta, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét akként változtassa meg, hogy a XIII. r. vádlott cselekményét a Btk. 399. § (1) bekezdés b) pontjának 2. fordulatában meghatározott, a (4) bekezdés a) pontja szerint minősülő és büntetendő pénzmosás büntettének minősítse, illetve a vagyoneklobzás összegét az ügyészi indítványban foglaltak szerinti 90.880.-Ft-ban állapítsa meg.
- [5] A Fellebbviteli Főügyészség a Bf.113/2020/5. számú átiratában az ügyészség fellebbezését annak indokolásával egyezően fenntartotta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság nem minősíthette volna az előkészítő ülésen a XIII. r. vádlott cselekményét az általa is elfogadott és jóváhagyott nyilatkozattól eltérően, mivel a vádirat benyújtását követően, amennyiben az elsőfokú bíróság szerint eltérő minősítés állapítható meg, illetve további bizonyítás szükséges, tárgyalást kellett volna kitűznie, és nem előkészítő ülésen döntenie a bűnösség kérdésében, mivel a vádlott bűnösséget beismerő nyilatkozatának elfogadásával rögzül a tényállás és a minősítés. Álláspontja szerint a vádirati minősítés a helyes és törvényes, tekintettel arra, hogy a XIII. r. vádlott elkövetési magatartása nem csak az alapcselekményből származó vagyon megszerzése, hanem annak a leplezése is, amely nem csak a dolog eredetére, hanem a dolog megtalálási helyére és az alapcselekmény elkövetőjére is irányul. A jelen ügyben a XIII. r. vádlott beismerte az alapbűncselekményből származó vagyon mozgásban tartását, azaz annak utasítás szerinti felvételét és tovább utalását az elkövetői körön belül.
- [6] Észrevételezte, hogy az elsőfokú bíróság törvényes és arányos büntetést szabott ki, a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztése is helyes volt. Ugyanakkor elmulasztotta hivatalból vizsgálni az előzetes bírósági mentesítés lehetőségét, amit indítványozott, hogy az ítéletábra pótoljon és állapítsa meg, hogy a XIII. r. vádlott előzetes mentesítésben részesítése nem indokolt.
- [7] A vagyoneklobzás összege kapcsán kifejtette, hogy helytelenül tért el a törvényszék, amikor a XIII. r. vádlott terhére határozta azt meg a bűnösséget beismerő nyilatkozat megtétele esetére az ügyészi indítványban megjelölt 90.880.-Ft összegtől, mivel az hátrányosabb döntésnek tekintendő a Be. 10. § (3) bekezdése szerint.
- [8] Összességében indítványozta, hogy az ítéletábra az elsőfokú ítélet XIII. r. vádlottra vonatkozó részét az ítéletábra akként változtassa meg, hogy a XIII. r. vádlott cselekményét pénzmosás büntettének [Btk. 399. § (1) bekezdés b) pont 2. fordulat, (4) bekezdés a) pont] minősítse, és a XIII. r. vádlottal szemben alkalmazott vagyoneklobzás összegét 90.880.-Ft-ra szállítsa le, míg az elsőfokú bíróság

ítéletének egyéb rendelkezéseit hagyja helyben.

XIII. r. vádlott védője a Fellebbviteli Főügyészség átiratára észrevételeket tett, és a XIII. r. vádlott bűncselekményeinek minősítése megváltoztatása iránti ügyészi fellebbezés elutasítását, ugyanakkor a vagyonekbevonás összegének ügyészi indítvány szerinti megállapítását, egyebekben az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta. Álláspontja szerint a XIII. r. vádlott a magatartásával megszerezte a más által elkövetett bűncselekményből származó pénzt. A leplezés olyan speciális tevékenységet jelent, amelynek célja a cselekmény elfedése, fondorlatos, célzatos tudattartalom. Álláspontja szerint a XIII. r. vádlott magatartását nem az elkövetők és a pénz közötti kapcsolat elfedése, leleplezése, hanem a pénzszerzés lehetősége motiválta. Osztotta az ügyészség álláspontját, hogy a vagyonekbevonás összege nem lehet az ügyészi indítványban meghatározottnál hátrányosabb. További enyhítő körülményként indítványozta figyelembe venni a további időmúlást a bűncselekmény elkövetése óta, amelyre figyelemmel álláspontja szerint a XIII. r. vádlott büntetésének enyhítése is indokolt.

[10] A védő a fellebbezési nyilvános ülésen fenntartotta az írásbeli észrevételében foglaltakat.

[11] Az ítélet tábla az ügyészség fellebbezését részben, az eltérő minősítés vonatkozásában találta alaposnak.

[12] A másodfokú bíróság a fellebbezési eljárásban a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (továbbiakban Be.) 590. § (1) bekezdése alapján a törvényszék ítéletét az azt megelőző bírósági eljárással együtt felülbírált. Ennek során azt állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályok megtartása mellett folytatta le eljárását.

[13] Osztotta a törvényszék és a Fellebbviteli Főügyészség álláspontját az ügyészség minősítést támadó fellebbezésének joghatályosságát illetően.

[14] A Be. 580. § (2) bekezdése alapján, ha a bíróság a vádlott bűnösséget beismerő nyilatkozatát végzésével elfogadta, nincs helye fellebbezésnek az ítélet ellen

a) a bűnösség megállapítása, illetve

b) a váddal egyező tényállás és minősítés miatt. Tekintettel arra, hogy az elsőfokú bíróság a XIII. r. vádlott bűnösséget beismerő nyilatkozatának elfogadását követően eltérő minősítést állapított meg, az ügyészség minősítést támadó fellebbezése joghatályosan került bejelentésre. Az ítélet tábla osztotta a Fellebbviteli Főügyészség azon álláspontját, hogy a vádirat benyújtását követően, amennyiben az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a vádtól eltérő minősítés szükséges, úgy az eltérő minősítésre lehetősége van, hiszen a bíróság nem járulhat hozzá tudatosan egy törvénysértő minősítéshez. A vádtól eltérő minősítés azonban nem járhat a beismerő nyilatkozatot tevő terhelt sérelmével, hiszen egy súlyosabb minősítés súlyosabb joghátrányt is jelenthet, ami pedig a beismerő nyilatkozatot tevő terhelt érdekeivel ellentétes. Erre figyelemmel lehet a vádtól eltérő minősítést megállapítani, de ha az sérelmesebb döntést jelenthet a beismerő nyilatkozatot tevő vádlottra, akkor az nem jelenthet visszaélésszerű eljárást a terheltre nézve, s az ügyet tárgyalásra kell kitűzni. Jelen esetben azonban ilyen vádlotti sérelem nem volt megállapítható, mivel az eltérő minősítés nem járt joghátránnyal a vádlott számára.

[15] Az elsőfokú eljárás során hatályban volt Be. 565. § (2) bekezdése alapján, ha a bíróság a bűnösséget beismerő nyilatkozatot az előkészítő ülésen fogadta el, nem szabhat ki hátrányosabb büntetést, illetve nem alkalmazhat hátrányosabb intézkedést, mint amelyet a vádirat, illetve az 502. § (1) bekezdése alapján előterjesztett indítvány tartalmaz. A 2021. január 1. napja óta hatályos Be. 565. § (2) bekezdése alapján, ha a bíróság a bűnösséget beismerő nyilatkozatot az előkészítő ülésen fogadta el - a (3) bekezdésben foglalt kivétellel - nem szabhat ki *súlyosabb büntetést*, illetve nem alkalmazhat *súlyosabb intézkedést*, mint amelyet a vádirat, illetve az 502. § (1) bekezdése alapján előterjesztett indítvány tartalmaz. A vagyonekbevonás esetén méltányosság alkalmazásának nincs helye, kizárólag annak van jelentősége, hogy az elkövető a bűncselekmény elkövetése kapcsán gazdagodott-e, és ha igen, milyen összeggel. Az elsőfokú bíróság téves ügyészségi indítvány esetén sem alkalmazhat kisebb összegű vagyonekbevonást, mint ami a törvényi előírásoknak megfelel,

hiszen tudatosan alkalmazhat semmilyen törvénytörő joghátrányt. A téves ügyészi indítvány esetén ebben az esetben is célszerű lett volna tárgyalásra vinni az ügyet, amely mulasztás azonban a beismerő nyilatkozat elfogadhatóságát ebben az esetben sem kérdőjelezte meg, minthogy az akkor hatott volna ki a beismerő nyilatkozat elfogadására, ha a törvényes összegű vagyonek kobzásra vonatkozó indítvány esetén a vádlott nem tett volna beismerő nyilatkozatot. Ezen túlmenően is, amennyiben az elsőfokú bíróság eljárási szabálysértése kihatással lett volna a beismerő nyilatkozat megtételére, azaz az elsőfokú bíróság a bűnösséget beismerő nyilatkozatot az 504. § (2) bekezdésében meghatározott feltételek hiányában fogadta el, akkor az feltétlen eljárási szabálysértés, és az elsőfokú bíróság ítélete hatályon kívül helyezésének lett volna helye a 2021. január 1. napja óta hatályos Be. 608. § (1) bekezdés h) pontja alapján. Tekintettel azonban arra, hogy a jelenleg hatályos Be. 565. § (2) bekezdés alapján a megismételt eljárásban is az ügyészségi indítványhoz képest magasabb, de törvényes összegű vagyonek kobzást kellene alkalmazni, amely rendelkezés nem ütközne a Be. 595. §-a szerinti súlyosítási tilalomba, így a hatályon kívül helyezés után az elsőfokú bíróság új eljárása ugyanezzel az eredménnyel végződne, amely miatt ilyen másodfokú rendelkezés meghozatalának nincs helye.

- [16] A törvényszék által XIII. r. vádlott vonatkozásában a vádirattal azonosan megállapított tényállás a felülbírálat alapját képezte.
- [17] Az elsőfokú bíróság az irányadó tényállás alapján helyesen következtetett a XIII. r. vádlott bűnösségére, az általa elkövetett bűncselekményt azonban helytelenül minősítette.
- [18] Az ítélet tábla elvégezte maga is a Btk. 2. § (2) bekezdése alapján annak vizsgálatát, hogy a cselekmény elbírálásakor hatályos büntető törvény tartalmaz-e enyhébb rendelkezést a XIII. r. vádlottra nézve. Ezzel összefüggésben megállapította, hogy a 2021. január 1. napjától hatályos Btk. 399. §-át módosította a 2020. évi XLIII. törvény 53. §-a, és az ettől hatályos rendelkezés a XIII. r. vádlottra nézve kedvezőbb rendelkezéseket tartalmaz, mivel az elkövetéskor hatályos büntető törvény alapján 1 évtől 5 évig, míg az elbíráláskor hatályos büntető törvény alapján pedig (3 hónaptól) 5 évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő a vád szerinti és az elsőfokú bíróság által is terhére rótt bűncselekmény.
- [19] Tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a XIII. r. vádlott II./ tényállási pontban írt cselekményét is pénzmosásnak minősítette. Az elsőfokú ítélet 3. oldal [11] bekezdésében, az elsőfokú ítélet úgynevezett preambulumban megállapítottak szerint ugyanis Bistyei Zsolt IX. r. vádlott arra bírta rá XIII. r. vádlottat, hogy a jövőbeni sértettek által a megtévesztés eredményeként a rendszerén keresztül a nevére befizetett pénzüsszegek készpénz formájában való felvételében működjön közre, majd pedig azokkal a későbbiekben kapott iránymutatásoknak megfelelően járjon el. A [10] bekezdés szerint pedig X. r. vádlott az által élettársa, XIII. r. vádlott nevén nyilvántartott és részére vezetett bankszámlaszámot adta meg IX. r. vádlottnak, és a III./ tényállási pontban írtak alapján ezen bankszámlára történtek a befizetések.
- [20] A XIII. r. vádlott tehát a bankszámlaszámnak előre való rendelkezésre bocsátásával, illetve annak elvállalásával, hogy a rendszerén keresztül a pénzüsszegek felvételében közreműködik, ahhoz nyújtott segítséget, hogy a csalási cselekmények megtörténhessenek. A sértettek megtévesztése a XIII. r. vádlott megelőző magatartása beiktatásával volt kivitelezhető, a bankszámláról való pénzfelvétel, illetve a rendszerén keresztül a pénzfelvétel már csak a vagyoni haszon realizálása volt. A Btk. 399. § (4) és (5) bekezdése a más által elkövetett büntetendő cselekményből származó dologgal kapcsolatos különböző utólagos magatartásokat rendelni büntetni, azaz olyan utólagosan járulékos elkövetési magatartásokat szabályoz, amelyekkel kapcsolatban bűncselekmény megállapításának csakis olyan személyek esetén lehet helye, akik az alapbűncselekményekben nem valósítanak meg semmilyen elkövetői magatartást.
- [21] Az ítélet tábla megállapította, hogy a XIII. r. vádlott I./ és III./ tényállásban írt magatartásai nem valamilyen utólagos bűnkapcsolatnak, így pénzmosásnak minősülnek, hanem az alapbűncselekményhez kapcsolódnak, azt elősegítőnek és időben megelőzőnek minősülnek. A

bankszámlaszám rendelkezésre bocsátása és az abban való megállapodás, hogy a rendszerén keresztül a XIII. r. vádlott a pénzüsszegeket felveszi és tovább utalja, megelőzték azt, hogy a XIII. r. vádlott társai közölték a sértettekkel, hogy hova utalják a pénzt. Előzetesen pedig utólagos bűnkapcsolati cselekményt nem lehet elkövetni. Az, hogy a XIII. r. vádlott ennek nem minden részletével volt tisztában, a büntetőjogi felelőssége szempontjából közömbös. A felelőssége, és így az I./ és III./ tényállásban írt cselekményeinek minősítése a ténylegesen megvalósult tettesi elkövető szándékával egybeeső cselekményhez igazodik (Kúria Bfv.I.830/2017/16., Kúria Bt.III.1447/2018/12. [43]-[46]). A XIII. r. vádlott I./ és III./ tényállásban írt cselekményeivel két sértett sérelmére elkövetett, a Btk. 459. § (6) bekezdés a) pontja szerint 100.100.-Ft, azaz kisebb kárt okozó, üzletszerűen elkövetett (I./ tényállás), valamint 1.380.000.-Ft, azaz nagyobb kárt okozó, üzletszerűen elkövetett csalás büntetétéhez nyújtott szándékosan segítséget. Ezért az ítélet tábla XIII. r. vádlott I./ és III./ tényállási pontban írt cselekményeit 2 rb. bűnsegédként - a III./ tényállás esetében folytatólagosan - elkövetett csalás büntetétének [Btk. 373. § (1) bekezdés 1. fordulat, (2) bekezdés b) pont, bc) alpont, egy esetben - I./ tényállás) - (3) bekezdés b) pont, egy esetben -III./ tényállás - (4) bekezdés b) pont] minősítette.

[22] A II./ tényállás [41] bekezdésében megállapítottak szerint a X. r. vádlott által felvett készpénzből 120.000.-Ft-ot, valamint az annak elutalásához szükséges pénzüsszeget adta át XIII. r. vádlottnak azzal, hogy azt a rendszerén keresztül adja fel II. r. vádlott részére. Azaz a XIII. r. vádlott a más által elkövetett büntetendő cselekményből származó vagyont, a Btk. 459. § (6) bekezdés c) pontja szerinti jelentős értéket meg nem haladó összeget megszerezte. Ezért ezen cselekményét az ítélet tábla az elbíráláskor hatályos Btk. 399. § (4) bekezdés a) pont 1. fordulata és (5) bekezdése szerinti pénzmosás büntetétének minősítette.

[23] A büntetés kiszabásának felülbírlata során a másodfokú bíróság további súlyosító körülményként értékelte a többszörös halmazatot, valamint egy rendbeli bűncselekmény (III./ tényállás) esetén a folytatólagos elkövetést, míg további enyhítő körülményként a további időmúlást (Kúria 56. BK vélemény III/6. és 10. pontok).

[24] Az elsőfokú bíróságnak a büntetés kiszabással kapcsolatos indokai részben tévesek, részben hiányosak. Az elsőfokú bíróság szükségtelenül hivatkozott a Btk. 80. § (2) bekezdés első mondata szerinti középértékre az elsőfokú ítélet [80] bekezdésében. Mivel a Be. 565. § (2) bekezdése szerint az elsőfokú bíróság a XIII. r. vádlott előkészítő ülésen tett bűnösséget beismerő nyilatkozatára alapította a tényállást, és ezzel a XIII. r. vádlott a tárgyalás jogáról is lemondott, amellyel az eljárás mielőbbi befejezéséhez és a költségkíméléshez fokozottabban hozzájárult, ezért a beismerő vallomás nyomatékossabban enyhít, mintha azt a tárgyaláson tette volna meg, és ennek a büntetés mértékében kell kifejezésre jutnia.

[25] A Főügyészség a 10.B.836/2017/42-I. számú vádiratában arra az esetre, ha a XIII. r. vádlott az előkészítő ülésen a bűncselekmény elkövetését beismeri, 1 év 10 hónap - végrehajtásában 4 évi próbaidőre felfüggesztett - börtön fokozatú szabadságvesztés kiszabását indítványozta, amelynél a beismerő nyilatkozat elfogadása esetén hátrányosabb, illetve a hatályos jogszabályi megfogalmazás szerint súlyosabb büntetés nem szabható ki. Ezért a büntetési tétel középértékének relevanciája nincs. Erre figyelemmel az ítélet tábla a középértékre, illetőleg az attól való eltérésre vonatkozó utalást a jogi indokolásból mellőzte. A törvényszék ugyanakkor elmulasztotta ítéletében annak feltüntetését, hogy a XIII. r. vádlott esetében mi volt az ügyészség Be. 502. § (1) bekezdése alapján előterjesztett mértékes indítványa, amely a kiszabható büntetés felső határát jelentette a Be. 565. § (2) bekezdése alapján. Erre figyelemmel a fentiek szerint a másodfokú bíróság az indokolást ebben a körben kiegészítette.

[26] A törvényszék az általa megállapított bünteteskiszabási körülményekre figyelemmel arányos büntetést szabott ki a XIII. r. vádlottal szemben, és arra is helyesen következtetett, hogy a büntetés célja a szabadságvesztés végrehajtása nélkül is elérhető, s ezért annak végrehajtása próbaidőre felfüggeszthető. Az ítélet tábla ugyanakkor a további időmúlásra tekintettel a próbaidőt 2 évre

enyhítette.

- [27] A törvénynek megfelelően rendelt el a törvényszék vagyoneklobzást, azonban annak összege téves, mivel tévedett az elsőfokú bíróság, amikor az utalás összegét levonta a XIII. r. vádlotthoz került pénzüsszegek összegéből, hiszen azok az összegek is az érintett vádlotthoz kerültek, s annak nincs relevanciája, hogy mire költötte. Így az I./ tényállásban írtak alapján 30.000.-Ft-tal, a II./ tényállásban megállapítottak alapján 90.880.-Ft-tal és 21.120.-Ft-tal, összesen 142.000.-Ft-tal gazdagodott. Az ítéletábla ennek megfelelően a vagyoneklobzás összegét erre az összegre felemelte.
- [28] A megváltoztatott minősítésre tekintettel az ítéletábla XIII. r. vádlott büntetését a Btk. 81. §-a szerinti halmazati büntetesként kiszabottnak.
- [29] Észlelte a másodfokú bíróság, hogy a törvényszék bár a XIII. r. vádlottal szemben végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztést szabott ki, elmulasztotta a 8/2015. (IV. 17.) AB határozatban foglaltak ellenére annak vizsgálatát, hogy érdemes-e az előzetes bírósági mentesítésre. A másodfokú bíróság ezt pótolta a Fellebbviteli Főügyészség indítványának megfelelően, és a Btk. 102. § (1) bekezdésének alkalmazásával megállapította, hogy a XIII. r. vádlott az általa elkövetett bűncselekmények tárgyi súlya, jellege miatt nem érdemes arra, hogy előzetes mentesítésben részesüljön.
- [30] A kifejtettekből következik, hogy az ítéletábla az elsőfokú ítéletet a Be. 606. § (1) bekezdése alapján a rendelkező részben írtak szerint megváltoztatta, egyebekben pedig azt a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.
- [31] A másodfokú eljárás során a XIII. r. vádlott kirendelt védőjének díjával felmerült bűnügyi költséget, az ügyészi fellebbezés eredménytelenségére figyelemmel az állam viseli a Be. 613. § (2) bekezdés b) pontja alapján.
- [32] Az ítélet elleni fellebbezési jog kizárása a Be. 615. § (1) és (2) bekezdésén alapszik.

Szeged, 2021. február 11.

Dr. Mezölaki Erik s.k.. Halász Edina s.k.
a tanács elnöke előadó bíró

. Nagy Erzsébet s.k.
bíró

A Szegedi Ítéletábla Bf.II.304/2020/6. számú ítélete és a Szegedi Törvényszék 6.B.1634/2019/65. számú ítélete a jelen ítéletben foglalt változtatásokkal a mai napon *jogerőre emelkedett*.

Szeged, 2021. február 11.

Dr. Mezölaki Erik s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:
tisztviselő